

§ 9. Ejendomme, på hvilke der hviler forpligtelse til at svare afgift efter denne lovs §§ 2, 4 og 7, er fritaget for grundstigningsskyld fra og med første skattetermin, efter at forpligtelsen til at svare nævnte afgift er tinglyst.

§ 10. Den i nærværende lov omhandlede afgift kan indrives ved udpantning.

Lovforslaget var ved fremsættelsen ledsaget af udførlige bemærkninger, hvoraf det indledende afsnit gengives:

Spørgsmålet om formerne og vilkårene for det offentliges afhændelse af grundarealer til bebyggelse har ikke hidtil været gjort til genstand for generelle bestemmelser i lovgivningen. Ud fra den betragtning, at hele dette forhold er af stor samfundsmæssig betydning, fremsættes nærværende lovforslag. Lovforslaget bygger på den opfattelse, at det er det offentliges opgave at støtte den enkeltes bestræbelser for erhvervelse af eget hjem, men at det offentlige på den anden side bør sikre sig mod, at private inddrager den kapitaliserede værdi af den ydede støtte eller af grundværdistigningen.

Blandt de muligheder, der kunne være tale om i denne forbindelse, er *afhændelse med tilbagefaldsret* efter et vist åremål, en afhændelsesmåde, der er bragt i anvendelse af Københavns kommune; men denne fremgangsmåde synes i hvert tilfælde *ikke særlig velegnet*, hvor det drejer sig om afhændelse af mindre byggegrunde til parcelbyggeri.

I andre lande, f. eks. i *Sverige*, har man eksempler på, at det nævnte hensyn er varetaget derved, at *det offentlige vedbliver at være ejer af jorden*, men at grundene udlejes for et vist åremål med bebyggelsesret.

Dette princip er nært beslægtet med *jordrenteprincippet*, der her i landet er gennemført ved afhændelse af jord i statens eje til oprettelse af mindre landbrug, gartnerier og havebrug (jfr. lov nr. 339 af 9. juni 1948) samt til arbejderboliger på landet (jfr. bekendtgørelse af lov nr. 449 af 23. september 1947 om opførelse af arbejderboliger på landet), og det må forekomme naturligt herhjemme ved afhændelse af jord i offentligt eje til byggegrunde i byernes omegn at følge lignende principper, som er kommet til udtryk i de nævnte love, således at jorden vel afhændes til eje, men på jordrente vilkår, hvorved køberen kan komme i besiddelse af en boplads uden at præstere en kontant købesum, men mod at forpligte sig til en forrentning af grundværdien.

Der er imidlertid to afgørende vanskeligheder ved at overføre det rene jordrenteprincip på det lave byggeri i byernes omegn. I de store bysamfund, hvor der er en betydelig vækst, vil der kunne fremkomme værdistigninger af et sådant omfang, at en familie, der har bygget på en grund på jordrente-